

STC 358/2006, de 18 de desembre

Vulneració del dret a la tutela judicial efectiva per no reconèixer la legitimació del sindicat recurrent (accés al text de la sentència)

Es planteja de nou davant del TC la qüestió de la legitimació dels sindicats davant la jurisdicció contenciosa administrativa. La doctrina del TC en aquest aspecte és consolidada i estable, i es pot resumir en els següents punts:

- S'ha de partir, en primer lloc, d'un **reconeixement abstracte o general de la legitimació dels sindicats per impugnar davant dels òrgans de l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu** decisions que afectin als treballadors, funcionaris públics i personal estatutari, atesa la seva funció genèrica de representació i defensa dels interessos dels treballadors.
- Des de la STC 101/1006, d'11 de juny, el Tribunal exigeix que aquesta legitimació abstracta o general es projecti de manera particular sobre l'objecte del recurs, mitjançant un vincle o connexió entre el sindicat i la pretensió exercitada. Se'ls aplica la mateixa exigència que a qualsevol persona per reconèixer-li la possibilitat d'actuar en un procés: **ostentar un interès legítim**. L'interès ve identificat en **"l'obtenció d'un benefici o la desaparició d'un perjudici en el cas que prosperi l'accés intentada, i que no necessàriament ha de revestir un contingut patrimonial."**
- El cànon de constitucionalitat a aplicar a la qüestió de la legitimació sindical és un cànon reforçat, ja que **al dret a la tutela judicial efectiva s'hi afegeix la defensa d'un dret substantiu fonamental, com és el dret a la llibertat sindical** (art. 28.1 CE).

Les sentències recorregudes en empara van impedir a un sindicat la impugnació d'un acte en matèria de personal al servei de l'Administració pública. Argumenta el Tribunal que la matèria no pot considerar-se aliena a les finalitats pròpies d'un sindicat, havent reconegut en altres ocasions el seu dret a impugnar, per exemple, el sistema de provisió d'una plaça de Cap de la policia local en un Ajuntament, les bases de la convocatòria d'un concurs oposició per a la provisió de places de bombers d'una Diputació provincial, o l'Acord del Ple d'un Ajuntament que aprovava la plantilla orgànica. En tots aquests supòsits, el Tribunal va entendre acreditada la concurrència d'un interès atesa la connexió entre les finalitats i l'activitat del sindicat (la defensa i promoció dels interessos econòmics dels treballadors) i l'objecte del plet, centrat en activitats relacionades amb l'organització administrativa que afecten als funcionaris i treballadors públics.

En el present cas, el sindicat recurrent va impugnar les resolucions de l'Administració per les que foren proveïdes pel sistema de lliure designació determinats llocs de treball. Aquest sindicat té el seu àmbit d'actuació i el seu objecte principal en la funció pública de l'Administració en qüestió i representa a gran part dels funcionaris potencialment afectats pel procés. Per això el Tribunal conclou que ostenta un interès específic i concret en la impugnació de l'acte administratiu, i, d'acord amb la seva doctrina, estima que els òrgans de justícia van realitzar una interpretació dels requisits processals, en concret pel que fa a l'existència d'un interès legítim, excessivament rigorosa i desproporcionada, contrària al *principi pro actione*, lesionant el dret a la tutela judicial efectiva de l'article 24 de la CE en la seva vessant d'accés a la jurisdicció.